

Zamyslenia po 6. pôstnej nedeli 25. marca 2018

Nedeľa 25. marca 2018 – 6. nedeľa pôstna (Kvetná)

Piesne: ES č. 128, 214

Text: J 11, 47 – 53

„47Preto veľkňazi a farizeji zvolali radu a vraveli: Čo robiť? Lebo ten človek činí mnohé znamenia. 48Ak Ho necháme tak, všetci uveria v Neho; prídu Rimania a vezmú nám toto miesto, aj národ. 49Ale jeden z nich, Kaifáš, ktorý bol toho roku veľkňazom, im povedal: Vy nič neviete, 50ani neuvážite, že lepšie bude pre vás, keď jeden človek umrie za ľud, a nezahynie celý národ. 51To však nepovedal sám od seba, ale - ako veľkňaz toho roku - prorokoval, že Ježiš má umrieť za národ, 52a nielen za národ, ale aj aby zhromaždil rozptýlené deti Božie. 53Od toho dňa boli rozhodnutí, že Ho zabijú.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Dnes v nedeľu, zvanú Palmarum, sa v našich kostoloch spieva evanjelium o počínaní prostého židovského ľudu: Zástup, vidiac, že Ježiš vchádza do Jeruzalema, mu nadšene prevoláva na slávu: Hosana Synovi Dávidovmu! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom! Ježiš z Nazareta sa stal neprehliadnuteľnou duchovnou veličinou. Keď vodcovia izraelského národa zistili, že národ ide za týmto Prorokom, už Ho nemohli ďalej tolerovať. Preto zvolali radu a položili si otázku: Čo robiť? Pokúšanie, zosmiešňovanie a osočovanie nezabralo, nastal čas, aby sa jednoznačne vyjadrili k Jeho existencii. A na rade aj otvorene odkryli, čo mali v srdci: Nenávisť voči pravde, ktorá ich usvedčovala z pokrytectva, vyniesla známy ortieľ: Ježiša treba zlikvidovať. Jeho svedectvo je nadmieru nebezpečné. Bratia a sestry, je dobré, ak si človek položí otázku, čo robiť. No ak si zľahčí svoj postoj a zmení ju na: Čo urobiť s Ježišom?, dostáva sa na šikmú plochu. Človek v zaslepenosti a pýche otáča ostrie tejto otázky na Boha a nechce vidieť svoje biedne postavenie hriešnika. Radšej sa v mylnej predstave, že nejde o neho, rozhodne zbaviť svedka, ktorý svojím svedectvom odkrýva jeho falošnosť. Aj keď bola rada Kaifáša v súlade s proroctvom, že Ježiš má umrieť za národ, predsa to bola rada od toho Zlého, ktorá nakoniec priniesla pre židovský národ skazu. Najvyšší kňaz sa národ snažil zachrániť obetovaním Ježiša. Z histórie však vieme, že aj tak ich nakoniec Rimania zničili. My sa, ak nás náš život dovedie na rázcestie, radšej držíme príkladu pospolitého ľudu, ktorý keď cítil, že k nemu prišlo kráľovstvo Božie, oslavoval Jeho reprezentanta. Otázku čo robiť, si položme spôsobom, ako to urobili Židia neskôr pri zoslaní

Ducha Svätého. V Sk 2, 37 sa ľudia, keď pocítili v srdci bodnutie, že ukrižovali Toho od Boha poslaného Mesiáša, pýtali: Čo robiť, muži, bratia? A po Petrovom vysvetlení sa dali na pokánie. Aj pre nás, keď sa nás Prozreteľnosť dotkne, podobne ako Židov v čase Ježišovho pôsobenia medzi nimi, zostáva len táto odpoveď ako jediná správna. Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši Kriste, Ty si vo svojej nekonečnej láske miloval ľudí, a preto si prišiel medzi nich. Pane Ježiši, i my sme uverili a túžime po večnom domove v Božom kráľovstve. Stráž nás, aby sme Ťa zo strachu alebo žiarlivosti nezapierali, ale aby sme Ťa vyznávali a radostne žili na tomto svete, pokiaľ si i nás nepovoláš k sebe do svojho odpočinku, ktorý pripravuješ všetkým verným v nebesiach. Amen.

Mgr. Ján Ondrejčin, evanjelický a. v. farár, kancelár Ústredia ekumenickej pastoračnej služby v OS a OZ SR